

Milý Jirko Kučero - Rase!

Dovol mi, abych pronesl pár slov za sebe, a myslím i za nás všechny, kteří jsme se zúčastnili dnešní malé procházky. Slovy Josefa Švejka bych to zhodnotil asi takto: " Ve vlaku bylo čisto, počasí nám přálo, jídlo bylo dobré, jen ten gulášek to chtělo víc opepřit,"

Věř, že bych tato slova raději pronášel v hlubokých rumunských lesích než v tomto útulném lokále. Bičován deštěm větrem, rušen jen praskotem ohně a ržáním na smrt unavených koní, říkal bych asi stejná slova. Vždy když navečer tajně utíkám z teplého bytu, abych sjel výtahem do přízemí a vypil si svá dvě malá piva v Bambus baru, vzpomínám, co asi děláš ty. Mladě barmanky mi sedí na bolavých kolenou a visí mi na rtech, když o tobě vyprávím. Možná, trochu přeháním, ale v očích těch mladých dívek jsi prostě žijící Bludný Holanďan lesů, hor a barů. Pravda, stožár je již trochu nalomen, z ráhna visí plachty cár, vypouklý bok mírně je pokryt chaluhami, ale starý koráb stále pluje. Já zatím vyčerpán jízdou výtahem a nezřízenou konzumací svých dvou piv kolem osmé usínám spokojeně televize. Vím, že mohu být klidný, již jsi za mne plaval bazénu, hrál basket, teď jdeš cvičit s mistry bojových umění. Takto posilněn vyrážíš do vináren, divadel, hospod a barů. Když se pak po čtvrté hodině probouzím, ty si jdeš odpočinout, abys pak plný energie mohl v ordinaci vyslechnout, co všechno mě bolí.

Nyní je navíc čas pravých narozenin. Říkám pravých, a to dle vyšších zákonů přírody. Na jaře, kdy se celá příroda probouzí, nabitá energií tvoření, se do toho naši rodiče pustili spolu s ptactvem nebeským, zvěří a ostatní faunou. Jak jsi mi říkal, nechápeš, jak se někdo může narodit jindy než v zimě. Kde byli ti rodiče, když se příroda probouzela? Co měli tak důležitého na práci, že se nevěnovali rozmnožování?

Navíc jsme letos dostali dar, který nám dělá skutečnou radost. Rumunsko bylo přijato do Evropské unie. Ano, nyní jsme jedna rodina. Tak, jak jsme mohli bezstarostně vyrazit do tohoto lokálu, tak můžeme vyrazit do Transylvánie. Dostaneme-li za pár let k narozeninám ještě darem Zakarpatskou Ukrajinu, umožní ti to se v plánování manévrů víc nadechnout.

Ještě bych ti jako kolega lékař amatér chtěl připomenout, že nemusíš být stále nejlepší. Dnes jsem byl stále na špici, v závěsu za tebou. Je to však náročné. Uvědom si moudrost našich předků. Statný dub bouře vyvrátí, tráva se však jen skloní a zase se narovná.

Na závěr chci říct je jedno. Vždy, když dostanu povolávací rozkaz, jsem vystaven psychickému teroru ze strany své milované manželky, který končí slovy: „Když chceš dopadnout jako Kučera, tak si jdi.“ Takže jsem tady.

6. ledna 2007, LOKÁL KOZOROHŮ HOSTÍM

Jaroslav Rybář